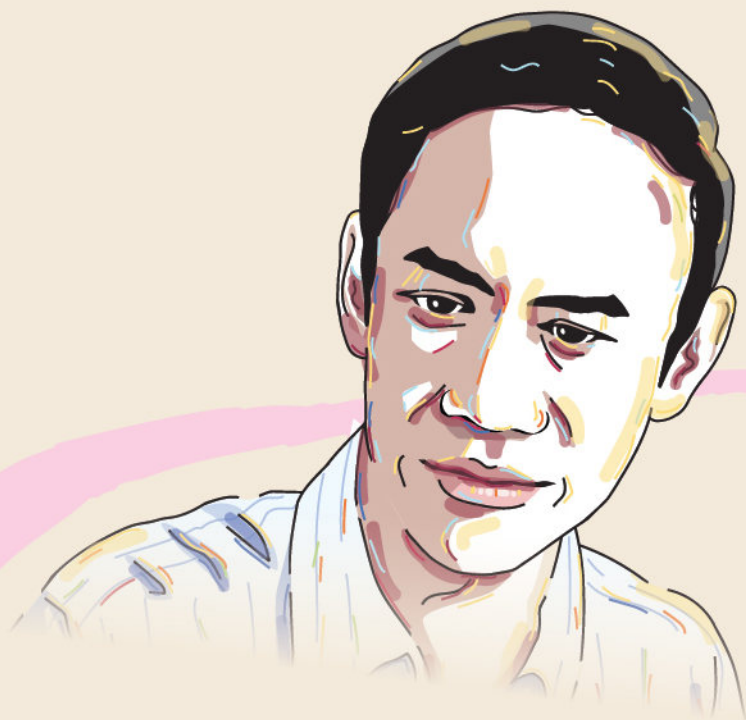

หนังสือพระราชแห่งการเปลี่ยนผ่าน (2554-2564)

เห็นด้วยตา มองด้วยหัวใจ

ว ร ภั ท ร โ ต ร น ะ เ ก ช ม

หนังสือพระราชแห่งการเปลี่ยนผ่าน (2554-2564)

เห็นด้วยตา
มองด้วยหัวใจ

วรภัทร โตธนะเกษม

จัดพิมพ์ในโอกาสอายุครบ 6 รอบ

บันทึกเหตุการณ์สำคัญ

2554-2564

ทำไมผมจึงจัดพิมพ์หนังสือเล่มนี้?

ปี 2564 เป็นปีที่ผมอายุครบ 72 ปี ความจริงผมเป็นคนเรียบง่าย ไม่เคยมีพิธีรีตองอะไรในวันคล้ายวันเกิด และปีนี้ก็เป็นเช่นนั้น

แต่บังเอิญว่าผมมานั่งคิดทบทวน และรู้สึกว่ในช่วง 10 ปีที่ผ่านมา นั้น ผมได้เห็นเหตุการณ์อะไรหลายอย่าง ซึ่งเป็นเหตุการณ์พิเศษที่คนไทยทั้งประเทศต่างได้เห็นเหมือน ๆ กัน และส่วนใหญ่มีความรู้สึกตื่นตระหนก นี่ก็มาถึงว่า เราต้องเผชิญกับเหตุการณ์เช่นนั้น

บางเรื่องถึงแม้จะรู้ว่าสักวันหนึ่งก็ต้องเกิดขึ้น เช่น การเสด็จสวรรคตของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 9 แต่เมื่อถึงวันนั้นจริง ๆ ก็เป็นเรื่องที่ทำให้คนไทยทั้งประเทศยอมรับได้ยาก เราเศร้าหมองใจอย่างที่สุด

บัดนี้ วันเวลาได้ผ่านไป ความทรงจำของเราในเรื่องราวต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ก็เลือนรางจางหายไปบ้างตามกาลเวลา เช่น กรณีถ้ำหลวง ซึ่งคนไทยทั้งประเทศและคนทั่วโลก ติดตามเหตุการณ์การช่วยชีวิต 13 เยาวชนจากทีมฟุตบอล “หมูป่า” ที่ติดอยู่ในถ้ำดังกล่าว ทุกช่วงเวลาของ

เหตุการณ์ เต็มไปด้วยความตื่นเต้น ความกลัวหาญ ความเก่ง และความเสียสละของคนที่ไม่เคยรู้จักกันมาก่อนเลย ไม่มีเส้นแบ่งของชาติ ภาษา และศาสนา ไม่คำนึงถึงความเสียหายของตนเอง แม้กระทั่งชีวิต ถ้าหากสามารถช่วย 13 ชีวิตไว้ได้

หรือกรณีน้ำท่วมหนัก เป็นเวลานานแรมเดือน เมื่อปี 2554 ซึ่งคนจำนวนมาก สูญเสียทั้งทรัพย์สิน ชีวิต และน้ำตา แต่สิ่งที่เกิดขึ้นพร้อม ๆ กันก็คือ ความยิ่งใหญ่ของน้ำใจคนไทยที่ไม่เคยทิ้งกัน

ล่าสุด เมื่อต้นปี 2563 โควิด-19 ระบาดจากประเทศจีนสู่ไทย และไปทุกภูมิภาคทั่วโลก ผู้คนหวาดผวา ตื่นตระหนก ไม่กล้าออกจากบ้าน เศรษฐกิจทั่วโลกทรุดลงอย่างหนัก ต่อมาปลายปี 2563 โควิด-19 ระลอก 2 ของไทยก็ระบาดอย่างกว้างขวาง และน่ากลัว ต่อเนื่องมาจนถึงต้นปี 2564

พอโควิด-19 ระลอก 2 จางไปได้เพียง 2 เดือน *เข้าสู่เดือนเมษายน 2564 โควิด-19 ระลอก 3 ก็มาเยือน คราวนี้รุนแรงหนักยิ่งขึ้น ติดง่าย และขยายวงมากขึ้น คนตายรายวันมากขึ้น เร็วขึ้น* ถึงแม้จะเริ่มมีวัคซีนป้องกัน แต่ไทยและอีกหลาย ๆ ประเทศ ก็ต้องใช้เวลานานกว่าจะฉีดได้ทั่วถึง ผลคือเศรษฐกิจทั่วโลกที่ซบเซาและฟื้นตัวน้อยมาก ก็จะยังคงแผ่ต่อไป

ผมเชื่อว่าเมื่อวันเวลาผ่านไป และมนุษย์เอาชนะโควิดได้แล้ว ผู้คนก็จะลืมอารมณ์แห่งความสูญเสีย และความตื่นตระหนก ที่กำลังเกิดขึ้นในขณะนี้ ไม่ต่างไปจากความทรงจำ ที่เลื่อนรางไปในเรื่องน้ำท่วม